

อานิสงส์การสวดมนต์

โดย.....อรนิช ตระการพฤษ์

R16012

ดิฉันชื่อเดิมคือ ทัม ชุยโต เป็นชาวมาเลเซีย อายุ ๓๙ ปี มีบุตร ๒ คน โดยเป็นชาย ๑ และหญิง ๑ ดิฉันได้แต่งงานเมื่ออายุ ๒๗ ปีกับสามีชาวไทยและได้ย้ายมาอยู่ในประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๒ พ่อแม่ดิฉันเป็นชาวจีนกวางตุ้ง นับถือศาสนาพุทธพักอยู่ที่กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย ตอนที่ดิฉันยังอยู่ที่มาเลเซียนั้นขณะนั้นอายุประมาณ ๑๖ ปี ดิฉันได้ตามแม่ดิฉันไปที่วัดพุทธเสมอ โดยแม่ดิฉันได้สอนให้ไหว้พระและสวดมนตร์ ซึ่งขณะนั้น แม่ดิฉันนับถือเจ้าแม่กวนอิมตามแบบอย่างชาวจีนโดยส่วนมาก และได้มีโอกาสเข้ากราบ นมัสการหลวงพ่อชวนฮั่ว ซึ่งเป็นพระชาวจีนที่พำนักอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกา ท่านได้ เดินทางมาประเทศมาเลเซียในปี พ.ศ. ๒๕๓๕ หลังจากที่ดิฉันได้เข้ากราบนมัสการและรับศีล แล้ว ดิฉันก็ได้สวดมนตร์ตามแบบจีนเสมอมา

ดิฉันได้พบกับสามีครั้งแรกในปี พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งดิฉันและเพื่อนได้มาเที่ยวประเทศไทย เป็นครั้งแรก และได้พบกับมัคคุเทศก์นำเที่ยว แต่ต่อมาวันที่สองมีเหตุที่จะต้องทำให้มีการ เปลี่ยนตัวมัคคุเทศก์ จึงเป็นจุดเริ่มต้นที่ดิฉันได้พบกับมัคคุเทศก์คนใหม่ ซึ่งต่อมาอีกเกือบ ๓ ปีให้หลังก็ได้แต่งงานกัน นับว่าเป็นเรื่องแปลก โดยดิฉันเชื่อว่าเราทั้งคู่ได้ทำบุญกรรมร่วมกัน มาจึงทำได้ได้พบกันอีกในชาติภพนี้ทั้งที่อยู่ห่างไกลกันคนละประเทศ และก็ได้พบกัน ด้วยความบังเอิญโดยแท้

หลังจากที่ดิฉันได้แต่งงานแล้วก็ได้ย้ายมาอยู่กับสามีในประเทศไทย ซึ่งในตอนแรกดิฉัน ไม่สามารถพูดหรือเข้าใจภาษาไทยได้เลย แต่โชคดีที่แม่สามีสามารถพูดภาษาจีนกลางได้ จึงสามารถสื่อสารกันได้บ้าง และก็ใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกับน้อง ๆ ของสามี ดิฉันมีความ สนใจในวัฒนธรรมไทยและภาษาไทย จึงสามารถที่จะฟังและ

พอพูดภาษาไทยได้บ้าง หลังจาก ที่ได้ย้ายมาประเทศไทยเป็นเวลาประมาณ ๑ ปี ผ่านไป แต่ก็ยังไม่สามารถเขียนหรืออ่าน ภาษาไทยได้เลย ต่อมาดิฉันก็ได้เข้าทำงาน ในบริษัทญี่ปุ่นแห่งหนึ่ง โดยทำหน้าที่เป็นพนักงาน บัญชี ซึ่งใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก จึงมิได้มีโอกาสเรียนรู้การเขียนหรืออ่าน ภาษาไทย ดิฉันได้ลาออกจากที่ทำงานและ เป็นแม่บ้านอยู่ดูแลลูกตั้งแต่นั้นปี ๒๕๔๐

ดิฉันได้รู้จักวัดอัมพวันและหลวงพ่ोजรัญเป็นครั้งแรกจากสามีดิฉันซึ่งได้เข้า ปฏิบัติธรรมที่วัดอัมพวันครั้งแรกในปี ๒๕๓๕ โดยการชักชวนของเพื่อน และได้ไป ปฏิบัติเป็นเวลา ๔ วัน ซึ่งเมื่อสามีกลับมาก็ได้เล่า ประสบการณ์ให้ฟังและชักชวน ดิฉันไป แต่ในขณะนั้นดิฉันรู้สึก ไม่พร้อมและรู้สึกกลัวผี จึงยังไม่ได้ไปปฏิบัติ ดิฉันเห็น สามีซื้อหนังสือกฎแห่งกรรมของหลวงพ่อ มาอ่านหลายเล่ม แต่ดิฉันก็ไม่สามารถอ่าน ได้เพราะเป็นภาษาไทย ต่อมาสามีได้ซื้อหนังสือ กฎแห่งกรรมภาคภาษาอังกฤษซึ่ง แปลโดยอาจารย์สุจิตตรา วรรณิน มาให้ดิฉันอ่านซึ่งหลังจาก อ่านแล้วก็รู้สึกซาบซึ้งและ อยากจะไปที่วัด แต่เนื่องจากในขณะนั้นลูกดิฉันยังเล็ก จึงยังไม่ได้มี โอกาสเดินทางไป กราบหลวงพ่อ อีกทั้งดิฉันยังไม่ประสบกับปัญหาชีวิตก็ไม่รู้สึกรีบร้อนแต่ อย่างใด

ดิฉันและสามีเริ่มมีการทะเลาะกันบ้างในช่วงปี ๒๕๔๓ จากปัญหาครอบครัวนี้ ทำให้ดิฉัน กลุ้มใจมาก จึงได้กลับมาอ่านหนังสือกฎแห่งกรรมภาคภาษาอังกฤษของ หลวงพ่ออีกครั้ง แต่ดิฉันก็รู้สึกว่ายังไม่พอ จึงได้ไปยังร้านหนังสือ ชื่อเทพธรรมะของ หลวงพ่อมาฟัง และได้โทรไปหาอาจารย์สุจิตตราเกี่ยวกับหนังสือกฎแห่งกรรมภาค ภาษาอังกฤษของหลวงพ่อ ว่าเมื่อไหร่จะมีเล่ม ๓ เพราะอยากจะอ่านมาก แต่ อาจารย์บอกว่ายังแปลไม่เสร็จและแนะนำ ให้อ่านภาคภาษาไทย แต่ดิฉันอ่านไม่ได้ จึงถามวิธีเดินทางไปยังวัดอัมพวัน เนื่องจากดิฉัน ได้แรงบันดาลใจจากเทพธรรมะ หลวงพ่อเกิดความรู้สึกอยากไปปฏิบัติกรรมฐาน อาจารย์ สุจิตตราก็ได้กรุณาบอกทาง และยังแนะนำอีกว่ามีอาจารย์ซุงอซึ่งเป็นชาวสิงคโปร์ สามารถสอน ดิฉันได้ถ้าดิฉันไม่ เข้าใจภาษาไทย ดิฉันได้เดินทางไปยังวัดอัมพวันครั้งแรกเมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน

๒๕๔๓ โดยสามีขับรถไปส่ง แต่สามีมิได้เข้าปฏิบัติด้วย ดิฉันได้เข้าลงทะเบียน และปฏิบัติเป็นเวลา ๓ วัน ซึ่งทำให้ดิฉันรู้สึกมีความสุข และมีสติปัญญาในการแก้ไขปัญหา ไม่คิดฟุ้งซ่าน มีจิตใจเข้มแข็งมั่นคง ทั้งนี้เป็นผลมาจากการปฏิบัติธรรมที่วัดนั่นเอง

เมื่อกลับมาแล้ว ดิฉันได้สวดมนต์บทสวดพุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ และพาหุง มหาภาฯ ตามที่หลวงพ่อสอนโดยตลอดไม่มีขาดทุก ๆ วัน ขณะนั่งรถเดินทางก็สวดและ อธิษฐานจิตถึงหลวงพ่อ ขอให้ท่านช่วยดลบันดาลให้ดิฉันสามารถอ่านภาษาไทยได้ เพราะ ดิฉันอยากจะทำหนังสือกฎแห่งกรรมของหลวงพ่อ นับว่าเป็นอันสงฆ์โดยแท้ ภายในระยะเวลา ๖ เดือนหลังจากดิฉันเริ่มสวดมนต์ ดิฉันสามารถอ่านภาษาไทยออกได้เป็นคำ ๆ แต่ยังไม่คล่อง แต่ก็สามารถเข้าใจได้ดี เมื่อเห็นผลแห่งอันสงฆ์และความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อและบทสวดมนต์ ดังนั้นแล้วก็ยิ่งเป็นแรงบันดาลใจให้ดิฉันปฏิบัติธรรมต่อไป ซึ่งหลังจากการสวดมนต์ ทุกครั้งดิฉันจะแผ่เมตตาและอธิษฐานจิตต่อหลวงพ่อ ขอให้ดิฉันอ่านภาษาไทยได้ดีเพื่อที่ จะได้สอนการบ้านลูก และขอให้ลูก ๆ เรียนหนังสือได้ดี

นอกจากนี้ดิฉันยังอยากจะขอยกตัวอย่างของอันสงฆ์การสวดมนต์และความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อจริงเพิ่มเติมดังนี้คือ เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๔ สามีของดิฉัน กลับจากที่ทำงาน ดิฉันสังเกตได้ถึงความทุกข์ใจแต่สามีก็ไม่ได้บอกถึงสาเหตุ บอกให้สามี สวดมนต์หรือฟังเทปธรรมะหลวงพ่อ สามีก็ปฏิเสธ ดิฉันจึงได้สวดมนต์แผ่เมตตาในวันนั้น ขอให้สามีพ้นจากทุกข์และฝืนใจปฏิบัติธรรม นับเป็นที่น่าอัศจรรย์ยิ่งนัก เข้าวันต่อมาคือ วันเสาร์ที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๔ เวลา ๖.๐๐ น. เมื่อสามีตื่นนอนได้เรียกให้ดิฉันและลูก ๆ แต่งตัว เพราะจะเดินทางไปกราบหลวงพ่อที่วัดอัมพวัน โดยในวันนั้นได้มีโอกาสเข้ากราบ หลวงพ่อและฟังธรรม ซึ่งหลวงพ่อได้เทศนาในเรื่องการฝืนใจว่า ถ้าฝืนใจไม่ได้ก็เอาดีไม่ได้ ทำให้ดิฉันรู้สึกแปลกใจยิ่งนักว่า หลวงพ่อเหมือนกับทราบได้จากภูหนอเห็นหนอของท่าน โดยท่านได้กล่าวซ้ำหลายครั้ง โดย

หลังจากที่กลับจากวัดอัมพวัน สามีดิฉันก็สบายใจขึ้น แต่ก็ยังมีได้เริ่มสวดมนต์ ดิฉันได้ถามสามีว่าทำไมถึงเกิดอยากจะไปที่วัด ซึ่งสามีตอบว่า ไม่ทราบ เกิดความรู้สึกอยากไป ต่อมาในเดือนกันยายน ๒๕๔๔ สามีเดินทางไปฝึกอบรม ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา วันที่ ๑๑ กันยายน ขณะที่สามีอยู่ในกรุงวอชิงตันนั้น ได้มีข่าวผู้ก่อการร้าย โจมตีกระทรวงกลาโหมสหรัฐฯ ในกรุงวอชิงตันดีซี ดิฉันก็ได้ทราบข่าวจาก โทรทัศน์แต่ไม่ได้ทราบข่าวจากสามี ก็จึงสวดมนตร์ แม่เมตตาให้ และได้มาทราบภายหลัง ว่าระหว่างเกิดเหตุสามีอยู่ใกล้กับทำเนียบขาวซึ่งใกล้กับกระทรวงกลาโหม แต่ก็มีได้รับอันตรายแต่อย่างใดและได้เดินทางกลับในอีก ๒ อาทิตย์ถัดมา

ในวันที่ ๔ พฤศจิกายน ซึ่งเป็นวันคล้ายวันเกิดของดิฉัน ดิฉันก็ได้สวดมนตร์แม่เมตตา ตามปกติ และได้อธิษฐานจิตขอให้หลวงพ่อดลใจให้สามีได้เดินทางไปปฏิบัติธรรมที่วัด เป็นที่น่าอัศจรรย์ใจอีกเช่นกัน ในวันที่ ๙ พฤศจิกายน สามีเป็นคนชวนดิฉันไปปฏิบัติธรรม ที่วัดเอง โดยได้ไปปฏิบัติกรรมฐานเป็นเวลา ๓ วัน ได้รับความกรุณาจากพระครูสังฆรักษ์ธเนศ อาจารย์พันธ์ทิพย์ และอาจารย์ซุ้ง่อเป็นผู้ให้การอบรมสั่งสอน ซึ่งหลังจากที่สามีกลับจากวัดมา ในวันนั้นก็เริ่มสวดมนตร์ และกลับมาปฏิบัติกรรมฐานที่บ้านเป็นประจำ ทุกวัน

อีกเหตุการณ์หนึ่ง ประมาณวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๔ น้ำของสามีได้มีปัญหาครอบครัว แก่ไม่ตกคิดจะฆ่าตัวตาย ดิฉันจึงได้โทรไปหาและมอบหนังสือสวดมนต์ให้ ซึ่งในตอนแรก น้ำก็ยังไมยอมสวด อ้างว่าไม่มีเวลา ดิฉันก็จึงได้แม่เมตตาให้น้ำหลังจากสวดมนตร์ประจำวันแล้ว หลังจากนั้นน้ำก็ได้เริ่มสวดมนตร์เองตั้งแต่ต้นเดือนกันยายนเป็นต้นมา และปัจจุบันนี้ก็ได้ รับทราบจากน้ำว่าการสวดมนตร์ทำให้จิตใจสงบ อารมณ์เย็นขึ้น และไม่มีความคิดที่จะฆ่า ตัวตายอีกแล้ว นับว่าเป็นอานิสงส์แห่งการสวดมนต์โดยแท้

ดิฉันต้องขอขอบพระคุณพระเดชพระคุณพระราชาสุทธานมมงคลเป็นอย่างสูง ถึงแม้ดิฉันจะได้เคยมีโอกาสไปกราบท่านหลายครั้งแต่ก็ไม่เคยได้มีโอกาสสนทนากับ

ท่านเลย ก็ได้แต่สวดมนต์และอธิษฐานจิตถึงท่านขอให้ท่านช่วยเวลาเกิดปัญหา ใน
ขณะเดียวกัน ก็ได้สวดมนต์แผ่เมตตาตามที่ท่านสอน ดิฉันและสามีรู้สึกซาบซึ้งใน
บุญคุณของท่าน ทุกวันนี้ ลูก ๆ ทั้งสองคน เห็นพ่อแม่สวดมนต์ก็เริ่มสวดมนต์ ก่อน
นอนทุกวัน การเรียนก็ดีขึ้นมาก ครอบครัวเราขออธิษฐานให้บุญกุศลที่หลวงพ่อได้
สร้างมาโดยตลอดนี้ จงปกป้องรักษา หลวงพ่อให้อยู่เป็นมิ่งขวัญแก่ลูกศิษย์ลูกหา
ตลอดไปด้วยเทอญ

นางอรนิช - นายวิฑูรย์ ตระการพฤษ์

๓๙/๒๖๑ หมู่บ้านบุศรินทร์

ถนนพระยาสุเรนทร์ เขตคลองสามวา

กรุงเทพมหานคร ๑๐๕๑๐

โทรศัพท์ ๐-๒๙๑๔-๔๘๘๔, ๐-๑๘๐๑-๖๒๒๒